

Dezvoltarea durabilă

Prof. POPA NICOLETA,

Liceul Tehnologic "IULIU MANIU" CAREI

„Natura nu poate face pe plac omului, însă omul poate menține echilibrul naturii.”

“O dezvoltare care permite generației actuale să își satisfacă nevoile sale, fără a compromite capacitatea generațiilor viitoare să își satisfacă propriile lor nevoi.” (1987, “Raportul Brundtland”)

Dezvoltarea durabilă reprezintă soluția unei crize ecologice, datorată exploatării industriale a resurselor, precum și degradării mediului, însă conceptul de dezvoltare durabilă s-a extins, astfel încât se asigură îmbunătățirea mediului înconjurător, desemnând toate formele și metodele prin care se asigură dezvoltarea socio-economică. O altă preocupare a acestui tip de dezvoltare, este dreptatea și echitatea între state, nu numai între generații.

Există patru idei fundamentale care corelează dezvoltarea durabilă

- îndeplinirea cerințelor prezente și viitoare-acestea stabilesc scopul durabilității
- îndeplinirea nevoilor-acestea definesc scopul dezvoltării
- menținerea compatibilității dintre dimensiunea populației și capacitatea productivă a ecosistemului, care recunoaște că există limite și cerințe pentru echilibru
- implementarea unui proces al schimbării-acesta confirmă că, definirea cerințelor și nevoilor pentru dobândirea echilibrului durabil se va schimba odată cu situațiile, condițiile și timpul.

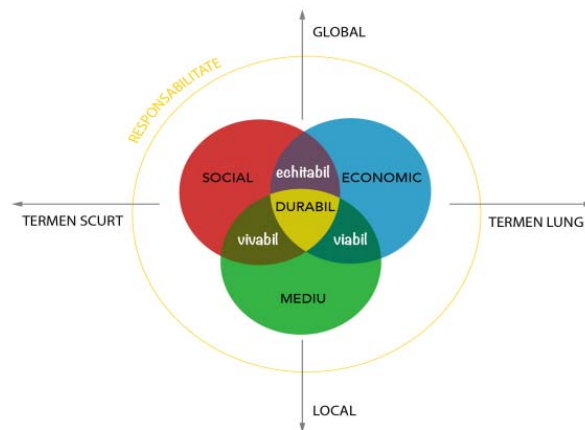
Dezvoltarea durabilă reprezintă conceptul care a cunoscut cea mai largă răspândire în ultimele decenii. Ea s-a dispersat rapid în societatea civilă, la toate nivelurile politice și administrative, în sfera economică. Astăzi ea reprezintă o adevărată **paradigmă** pentru înțelegerea problemelor și găsirea soluțiilor vizând ieșirea din tripla criză economică, socială și ecologică care afectează lumea acestui început de secol.

Mai mult decât o "teorie", o paradigmă constituie o "**viziune asupra lumii**" ce ne ajută să identificăm modul de cunoaștere al unui grup social pe o perioadă îndelungată, oferindu-i o bază de principii, obiective, reguli explicite și tacite, realizări exemplare, metode relativ consensuale pentru identificarea problemelor și găsirea soluțiilor.

Dezvoltarea devine "**durabilă**" atunci când se intersectează cele trei concepte viabilitate, echitabilitate și fiabilitate.

Dezvoltarea durabilă urmărește o suprapunere cât mai mare a celor trei sfere.

Dacă suprapunerea celor trei sfere este mare, cu atât dezvoltarea devine mai durabilă. Idealul dezvoltării durabile este ca politicile economice, sociale și de mediu să se suprapună complet.

Dacă, devenim conștienți de importanța pe care trebuie să o acordăm acestui concept, dar prin fapte pozitive, cu siguranță o să ne bucurăm de NATURĂ așa cum am moștenit-o.
 “NATURA NU A FOST FĂCUTĂ PENTRU A FI SCHIMBATĂ”

Încă din anii 1960-1970, au apărut în societatea civilă, preocupările pentru mediu. Mișcarea ecologistă a luat naștere în urma reacțiilor hotărâte și competente ale unor persoane (Rachel Carson) sau cercuri de persoane (Clubul de la Roma) la degradarea ireversibilă a mediului și la exploatarea excesivă a resurselor naturale de către un model economic devenit "productivist" și "consumerist". Acei ani erau caracterizați de o industrializare accelerată și de apariția consumului de masă, îndeosebi în Statele Unite și Europa occidentală. Iar în anii 1980 **instituțiile internaționale** (Națiunile Unite) au răspuns criticilor venite din zona societății civile prin promovarea unui nou concept – "**dezvoltarea durabilă**". Este de remarcat că, așa cum indică denumirea sa, conceptul de dezvoltare durabilă urmărește „dezvoltarea”, deci exclude obiectivul de "stare staționară" (sau "creștere zero"), preconizat de Clubul de la Roma.

După încheierea Războiului Rece, PRIN ANII 1990 comunitatea internațională a avut o **viziune optimistă** asupra dezvoltării viitoare. Ideea de bază a Summitului Pământului (Rio, 1992) a fost că politicile pentru creșterea economică, protecția mediului și dezvoltarea socială nu doar că sunt compatibile între ele, dar se pot întări reciproc (sinergie) pentru a asigura întregii lumi o nouă perioadă de creștere durabilă. Reunite la Rio, statele lumii s-au angajat să dezvolte politicile necesare pentru integrarea acestor trei sfere.

Conform UNESCO, este nevoie de educație, indispensabilă pentru atingerea durabilității, dar și dezvoltarea durabilă este un concept indispensabil pentru a oferi noilor generații o **educație de calitate**. Astfel, UNESCO introduce un nou pilon pentru atingerea durabilității, și anume **cultura**.

Numai prin educație și cultură, responsabilitate, vom reuși să conștientizăm ceea ce NATURA ne-a oferit, iar noi, cetățenii, nu suntem capabili să menținem. În practică, responsabilitatea se traduce în respectul individului față de semenii săi, față de generațiile actuale și viitoare, față de planetă și ceea ce ne oferă.